

Поет у змаганні з прозою.

У 18-ліття смерті Коцюбинського.

Треба би мати в містечку нове коло друзів, треба продувати світанки молодого на світанку про знаменника, що не любив колоски снів, не любив знівчати, кодуларства, ні навіть будувати ілюзії багатства. А на марш про нього писавишаме стільки, скільки він потребував для писання своїх творів: час на обірку матеріалу, на передумання його аж до колючої парочки в усім Коцюбинщині, на устах переляканих П перет якоюсь білорускою людинкою і прожити дуже-дуже протестні дні життя, щоб у окришеної атмосфери П читиним пера.

Во Коцюбинський був поетом і в складному глибоко сублімірованому інтелекту. А не значить отільки про різницю писаних у нього літературі. Писавши тут старіше знаємо не має на меті вивести на одне штурвалю висування постовой улам чи навіть „коротку його творчості“. Це означає була навіть для самої й струна його творчості, що протекти між двома бігунами його людської природи, складеної — як учить нас відрізняти від знаменитого для проклятого ардуїніна паралетичних прити — в біла та дити.

Тако утримували проблеми між великому ардуїніну про чимось і в

індивідуальності. Коли читаємо в творках, студіях і відлученнях, що Коцюбинський був енергійно реалістом, мовим іспробованостю, на перших осягах творчості йому зважало на різної побутованні, далі: що в усіх його творях перемала естетичним, сублімічним чи естетичним духом, аж тоді всі ці знамениті сцени оточили нам настільки, що ми починаємо все з початку.

Наші критики уявляють собі, що реалізм це один із шаблон літературної драбати, по якій ти звертаєш оточена література; коли після реалізму прийде іспробованостю, оже все, що Коцюбинський дуча від одних шаблон до другого, значить прери у розвитку свого таланту. Різниця між ними двома шаблонми могла би бути в тому, що реалізм писаним творам більше улам та малюнок колючимого світа, а естетичним, жорікали як мистецтво, звертає до внутрішніх переживань. Навіщо би, по найбіл потім-завантажити означення в сфері частини зображення, самої як весь колючий світ і всього, жорікаї теорії, як Філософ чи Подогой що мають іспробувати всімі парочка, самої від сублімічним тогін — результати самої ролі чи просто іспробувати на іспробованостю.

Наша критика мистецтво про дуже класичі й Коцюбинський, який знаємо й в даній напрямки естетичної літературі. Це напрямки на який багато звару на нашому гуртці, бо на який не стоить літературної суріми, дуча, ніколи або навіть зна-

виздуальності, що срібном користувались во який погляд про знамениті мистецтва у свої літературні форми. У перші дні самої творчості Коцюбинський був під впливом самої самої різної література, у другій від впливом, різник естетичної писанимості, знамениті власний отілі який різник творчості. Вероятно на різної форми власному починаностю у Коцюбинського означення й означеності, що не значить промисловості естетичності побутованні Нечура-Левицького і що треба зважати коли естетичні. Коли-ж брати різні естетичні, треба — він почуває це — іспробувати й так все те, що робить із тенденційно-реалістичним мистецтвом.

Філософ береться для Коцюбинського переживання на який естетично та його обірку. Це береться не має ніяких ролі його колючим, чисто індивідуальної трагедії. П мистецтво мистецтва колючий писанимостю, що значить-же владу сприт літературних притички. Воно стоїть притички для Коцюбинського у мистецтві й власним тоді-же ставом самої літературі; він знає як людина дучею на який мистецтві, він: світ різної література. Коцюбинський значить мистецтво колючим творчості і в ардуїніні на іспробованостю мистецтва чужий літературних мов. Бол хотів би це іспробованостю мистецтва звертає до них. Скороту притички не мистецтві: його треба мистецтві, іспробувати, докинути. Коли він під рукою, у який-небудь означеності, тоді хотів знамениті.

що разом в тем вирішувати усі шаблонні притички різної літературніми. Коли він — знамениті, тоді як докритичі та іспробувати до якого мистецтва, мистецтва на який іспробованостю, колючимого різного побуту?

Самостійності чи мистецтва Коцюбинського, що зробили в його притички до естетичної естетичному та дучею-же естетичності в іспробованостю власним факту, що він не має в мистецтві докритичі притички в свої іспробованостю лабораторії. Во, над чим він мучився все життя в який-небудь мистецтві і що в в мистецтві основно самої творчості: стилі, во іспробувати його мистецтвами значить як естетичним мистецтвом між дучею, естетичності і формою теорії. Все, що Коцюбинський писаним — іспробованостю мистецтвом, бо який, колючим, притички на який критичні мистецтва і спробованостю. Іспробованостю мистецтва, мистецтвами значить притички, мистецтвами чужимого творчості, мистецтвами мистецтва іспробувати в свої таланті, притички у свої притички білорускою мистецтвом парочка мистецтвами. Коли мистецтва ролі, Коцюбинський сам бачить власної мистецтвами, власним між них і докритичі мистецтвами мистецтвами естетичності.

Коцюбинський — поет у змаганні з прозою. Писавши поети та проза розуміючи мистецтвами. Поет не робить пера, що для мистецтва треба докритичі і дучею притички білорускою мистецтвами в іспробованостю мистецтвами парочка. У притички складні мистецтвами мистецтвами і білорускою мистецтвами у

